

Eustachius Kugler – „hovorca“ chorých, telesne a duševne oslabených a chudobných ako povšimnutia hodný príklad nielen pre súčasné zdravotníctvo

Pochválený buď Pán Ježiš Kristus!

Milí poslucháči Rádia Vatikán,

dňa 10. júna si spomíname na blahoslaveného Eustachia Kuglera, milosrdného brata, rehoľníka, ošetrovateľa a organizátora zdravotníctva v bavorskom Nemecku.

Brat Eustachius, vlastným menom Jozef Kugler, žil v rokoch 1847 – 1946. Učil sa za tesárskeho učňa. Bol to chudobný chlapec, ktorému sa náhle zmenil život. Plný životnej sily a elánu sa stal telesne postihnutým. Po úraze na lešení si zlomil nohu. Pre nedostatočné ošetrovanie sa mu však zle zrástla a ostal krívať. Bola to pre neho ťažkosť v ďalšom prijatí do zamestnania. No nevzdal sa a prijal úlohu robotníka pomocných prác na stavbe. A takto sa dostal do Reichenbachu, kde bol kedysi slávny benediktínsky kláštor, z ktorého sa stal ústav pre telesne a mentálne postihnutých ľudí. Nebol tam ako pacient, ale ako stavbár, ktorý pomáhal opravovať okná. Zážitok z pohľadu na prácu milosrdných bratov, keď videl, ako sa starajú s láskou o ľudí, ktorí si nevedia sami pomôcť, ho priviedol k rozmyšľaniu o tom, čo je v živote dôležité a čo by mohol robiť.

Pod vplyvom týchto myšlienok zaklopal na bránu kláštora v Reichenbachu a tu sa začal jeho nový život naplnený slovami Pána Ježiša Krista: *„Čo ste urobili jednému z mojich maličkých mne ste urobili...“* Počas celého života sa držal tejto myšlienky z Evanjelia. Stal sa milosrdným bratom, prešiel rehoľnou výchovou i všetkými druhmi prác v kláštoroch Hospitálskej rehole sv. Jána z Boha v Bavorsku. A aj sám sa stal tým, ktorý prijímal bratov a organizoval rehoľný život ako provinciál Bavorskej provincie- asi 25 rokov.

Práve na tieto udalosti som myslel 4. októbra v roku 2009 v nemeckom Regensburgu, kde bol Eustachius Kugler slávnostne zapísaný do zoznamu blahoslavených. Vtedy regensburský biskup Ludwig Gerhard, dnes prefekt Kongregácie pre náuku viery povedal nasledovné slová: *„Skoro po tisíc rokoch je v tomto meste slávnosť zapísania do zoznamu blahoslavených. Bol medzi nich zapísaný rehoľník, ošetrovateľ a provinciál - brat Eustachius Kugler...“* V tento októbrový deň bolo pekné slnečné počasie: dalo by sa povedať, že sa tešilo nielen nebo, ale aj svet, ktorý ho poznal. Mesto, ktoré som poznal len z histórie a odkiaľ prišli na Veľkú Moravu misionári- ešte pred príchodom svätých Cyrila a Metoda- mesto, kde sa nachádza jedna

z najväčších rehoľných nemocníc Bavorska, ožilo ľuďmi. Ulice v okolí katedrály sa zaplnili. Títo ľudia sa nerozišli po skončení slávnostnej bohoslužby, ale putovali v sprievode dlhom od katedrály až do nemocnice milosrdných bratov. Na čele sprievodu niesli milosrdní bratia a ich spolupracovníci z Bavorska a celej strednej Európy relikviár s ostatkami blahoslaveného Eustachia Kuglera.

Kládol som si otázku: kto bol Eustachius Jozef Kugler? Spomínal som si na útržky z jeho životopisu. Bol odvážny, nebál sa povedať pravdu o Kristovi v dobe, keď to nebola vhodná téma. Jeden príklad zo spomienok jeho súčasníkov hovorí: Regensburgskými ulicami pochodovali jednotky Wehrmachtu a zdravili Hitlera. On ako provinciál videl nadšenie u svojich spolubratov hľadiacich z okien kláštora, ale upozornil ich na to, že muž v uliciach nie je náš vodca, ale v kaplnke v Najsvätejšej sviatosti oltárnej je ním Ježiš Kristus. Inou spomienkou zo životopisu bola jeho skromnosť. Išiel na stanicu vyzdvihnúť mladého záujemcu o rehoľné povolanie a celou cestou mu niesol on, asi 60 ročný muž, kufor. Záujemca sa zahanbil až v kancelárii, keď uvidel pred sebou skromného a jednoduchého brata a videl, že to bol sám provinciál.

Tieto myšlienky ma sprevádzali v sprievode po uliciach Regensburgu. Bolo zjavné, že brat Eustachius nebol len jeden z mnohých blahoslavených neznámych, ale jeden z rodákov v Bavorsku, spolubrat v Hospitálskej reholi sv. Jána z Boha, ktorý dokázal nezištne pomáhať preto, lebo videl biedu, ktorá sa nedá odstrániť násilím, ale konaním skutkov lásky. Bol to ten muž, ktorý mal odvahu pustiť sa do stavby novej nemocnice v dobe, keď sa všetky peniaze v Nemecku posielali na fronty Druhej svetovej vojny. V tom čase stál pri budovaní novej nemocnice, aby mali obyvatelia mesta a širokého okolia dostupné a kvalitné liečenie pre telo a dušu. Nemocnica bola rozdelená na mužskú a ženskú časť a uprostred stál nemocničný kostol.

Dňa 10. júna si spomíname na nášho blahoslaveného Eustachia Kuglera a na jeho dielo, ktoré spočíva v diele začatom v Španielsku svätým Jánom z Boha. Je to základ moderného zdravotného systému postavenom nie na zisku a výhodách, ale na chuti konať z lásky pre tých, ktorí sú slabí. V dnešných časoch je veľmi potrebné uvedomiť si to, lebo hospodársko - výrobný svet sa snaží obchodovať so zdravím a chorobami, ale pritom neberie ohľad na človeka, len na svoje zisky.

Sme radi, že máme v nebi hovorca chorých, telesne a duševne oslabených a chudobných ľudí. Nemusíme strácať nádej, že po skončení aktívnej práce alebo po narušení zdravia nás nečaká nič beznádejné, ale že ešte žijú ľudia, ktorí napriek ťažkým ekonomicko - hospodárskym a spoločenským podmienkam sa starajú o pokojné riešenie zdravotníckych a duševných ťažkostí človeka.

Blahoslavený Eustachius Kugler, uč nás stáť na strane pravdy, lásky a pri slabých ľuďoch napriek všetkému odporu moderného sveta.

Brat Richard Jombík OH, člen Hospitálskej rehole sv. Jána z Boha – Milosrdných bratov – jej Bratislavského konventu